

Adfærdsforstyrrelser

Kilde: Georg Ottos bog: Jordstråler

Det, at småbørn skriger og kører rundt i sengen, er altså i reglen ikke uopdragenhed, men kan i de fleste tilfælde føres tilbage til den forstyrrede sengeplads. Det burde alle forældre tænke på, før de griber til nogen som helst anden opdragelsesmetode.

Langt værre er det, hvis der hos de små viser sig såkaldte adfærdsforstyrrelser. Det kan gå så vidt, at forældrene tror, at deres barn er unormalt. Man spekulerer på, om der har været lignende tilfælde i familien før og er naturligvis dødykkelige over, at dette lige præcis rammer en selv.

Et sådant tilfælde havde jeg i Kaufbeuren, hvor jeg på anbefaling målte et ungt pars lejlighed. De havde et barn, en 3 års dreng, der gav sine forældre mange bekymringer. Han var meget stædig og kunne endnu ikke tale, selv om han var 3 år gammel. Han frembragte kun enkelte ord i løbet af dagen, og de var meget utydelige. Om aftenen ville drengen aldrig i seng, han skreg og sparkede. Forældrene vidste hverken ud eller ind. I sengen rejste han sig altid og græd og ruskede i tremmerne. Det var til at fortvivle over. Forældrene kunne ikke gå nogen steder og lade drengen passe af andre. Det var helt umuligt, og det er sandelig temmelig problematisk for et ungt par.

Målingen af den lilles seng viste miserable værdier. Barnesengen stod på et kryds mellem to vandårer, som jeg havde let ved at følge tværs gennem lejligheden. Da den overfor liggende side var fri, flyttede vi sengen med det samme. Da jeg 6 uger senere modtog deres resultatrapport, var jeg forbavset over den store forandring, thi jeg havde allerede selv frygtet, at den lille dreng havde taget skade ved fødslen.

Under rubrikken "Bemærkninger" stod følgende: "Fra andendagen efter at vi havde flyttet sengen, gik vort barn i seng uden at græde. Nu taget han tit en billedbog med i seng og "læser", til han falder i søvn. Han sover igennem hele natten. Efter 14 dage begyndte Martin at tale og dannede hele sætninger. Vi har et sundt barn og er lykkelige over, at vi har fået foretaget den måling."

For mig findes der intet skønnere end en sådan rapport. Sådan noget er dagens "bon bon". Aggressivitet og koncentrationssvagthed er ligeledes to symptomer, der får en til at tænke på en forstyrret soveplads, også hos børn jeg vil faktisk sige især hos dem.

Den lille Inge var en sød pige på 12 år. Alle kunne lide hende, og også hendes skolekammerater var glade for at lege med hende. Da de var flyttet og vejen var væsentlig længere kom veninderne også stadigvæk for at lege. Men efter flytningen forandrede Inge sig, og det bestemt ikke til sin fordel. Hun startede skænderier, i begyndelsen med sin storebror. Så skændtes hun med veninderne, indtil den ene og den anden holdt sig borte.

For nylig var hun næsvis overfor sin lærerinde, og denne studsede. Det kunne jo egentlig ikke forklares med begyndende pubertet. Oven i alt dette kom en påfaldende koncentrationssvagthed. Den tidligere så gode elev var blevet en taber. Lærerinden sendte bud efter moderen. De prøvede i fællesskab at finde en løsning på problemet, at prøve at sætte sig i Inges sted. Forgæves. Inge var og blev et problem.

Da hendes forældre efter flytningen ikke sov særlig godt, kom faderen på den ide at lade sengene undersøge, og således kom jeg i forbindelse med familien, og lærte derved også Inge at kende.

Forældrenes soveværelse var forstyrret. Moderen klagede over migræne og depressioner. Hver gang vejret slog om, havde hun det heller ikke særligt godt. Alt det havde hun ikke kendt til tidligere. Faderen havde frygteligt ondt over lænden om morgenen, men det gik dog væk i løbet af dagen; men næste morgen var smerterne der igen. Det var intet under, thi sengen stod på langs ad en vandåre. Denne var oven i købet meget bred, så den havde indflydelse på begge senge. At flytte om på sengene var ikke muligt.

Miljø- & Jordstråleforeningen Danmark

Forlængelsen af åren førte gennem barneværelset og ramte også Inges seng i fuldt omfang. Her var det på grund af den snævre plads heller ikke muligt at flytte rundt på noget. Hvad skulle man stille op? Jeg forsøgte at neutralisere ved at opstille en svingkreds (stenafskærmning, red). Det gav heldigvis neutrale værdier.

Målingen fandt sted midt i november. 7 uger senere ringede jeg til familien, for jeg havde ikke fået resultatsrapporten endnu. Men tilfældet interesserede mig meget, så meget, at jeg nu selv ville forhøre mig.

Manden, en lidt ordknap type, tog telefonen og gav mig indholdsmæssigt følgende beretning, som jeg med det samme noterede mig til mine papirer.

Hustruens søvnforstyrrelser er væk. Med undtagelse af skiften i vejrliget (damen er yderst vejrfølsom og sensibel), taler fru H. om den bedst mulige søvn. Også datteren sover bedre. Hun er helt forandret, søger ikke længere strid og kan igen koncentrere sig. Mandens lændesmerter var som blæst bort 3 dage efter, at svingkredsen var opstillet.

Nogle uger senere målte jeg i familien H.'s nabolag. Familierne kender hinanden godt og de kommer også en del sammen. "Ja, De kan slet ikke kende Inge igen," fortalte husets frue mig. "Hun var jo så onskabsfuld og utålelig. Nu er hun den sødeste unge, og hendes forældre tror fuldt og fast på, at det hang sammen med den forstyrrede soveplads." Det var som balsam på mine ører.